

Всички роднини дойдоха да видятъ изгубената Златка. Павелъ вече не се завърна у дома на господаря си, а остана да слугува у Златкини. Той получи голѣма награда отъ родителитѣ ѝ и прѣживѣ честитѣ животѣ у тѣхъ.

Зимни разговори.

Враната:

Нѣма мене днесъ подобна
Черна птица тѣй злокобна,
Толкозъ хитра, тѣй граблива,
Толкозъ умна, прѣвидлива!

На орляци ний летиме,
Зимѣ, лѣтѣ тукъ седиме,
Хората добрѣ ни знаятъ, —
Врѣмето по насъ гадаятъ!

Азъ и мойтѣ мили дружки
Грозни хали и вихрушки,
Снѣгъ, студъ, вѣтъръ, дъждъ ужасенъ
Носимъ ний срѣдъ день прѣкрасенъ!

Спжтници сме на войната,
Че трапеза най-богата
Гостолюбно тя ни слага
И ни въ пиршество помага!

Чучулигата:

Азъ съмъ птичка качулата,
Всѣкждѣ добрѣ позната,
Хвъркамъ съ лекички крилца
Надъ гори, поля, селца!